

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

UN SOL INTERIOR
Un beau soleil intérieur
França, 2017
Direcció: Claire Denis
Intèrprets: Juliette Binoche,
Gérard Depardieu, Valeria Bruni Tedeschi,
Nicolas Duvauchelle.
Durada: 95 min
Gènere: Drama romàntic
Idioma: Franc s
Data d'estrena: 06/04/2018

Una actriu lluminosa

El cinema de Claire Denis, que sovint ha abordat les formes i empremtes del colonialisme com si fos una manera d'afrontar el fet de haver viscut la seva infantesa en diversos llocs de l' frica com a filla d'un funcionari de l'estat franc s, fa una atención especial als rostres i als cossos. Al seu vigor i al seu defalliment. També a la transformación dels cossos en relación amb les condicions climàtiques dels paisatges que habiten, els exercicis físics que a vegades encarnen l'obsessi n de la disciplina militar, l'exploración a la qual poden estar sotmesos, la violència, l'intercanvi sexual concebut com una forma de vampirisme, els efectes de les malalties. Ho testimonien films com *Chocolat*, *J'ai pas sommeil*, *Beau Travail*, *Trouble Every Day*, *L'intrús*, *Una dona a l' frica*. En anomenar-los es fa present que el cinema de Claire Denis pràcticament no ha tingut una sortida comercial a l'estat espanyol, si bé la seva filmografia s'ha fet visible en festivals guanyant-hi admiradors, que també s'han fet veient-ne les pel·l cules en altres circuits. A *Un beau soleil intérieur* (t toll que, en la distribución a l'estat espanyol, ha perdut la bellesa: *Un sol interior*) l'atención sobretot està dirigida al cos i el rostre d'una actriu en majúscules vinculada a part del cinema d'autor europeu més rellevant de les últimes tres dècades: Juliette Binoche. Una actriu d'una gran intensitat emocional que, paradoxalment, a vegades s'expressa a través d'un rostre que es fa m scara. O, potser, la paradoxa és el fet que la m scara del seu rostre sigui tan transparent i així, doncs, faci tan visible la interioritat d'un personatge. El cas és que, des de la seva col·laboraci n amb Leos Carax a *Mauvais sang* i després a *Les amants du Pont-Neuf*, el rostre de Binoche s'ha fet inoblidable a través de primers plans reveladors de la seva bellesa i de la seva veritat expressiva, d'una lluminositat interior. En aquest film de Claire Denis, Binoche interpreta un personatge, Isabelle, a la recerca desesperada i inútil de l'amor que la du a relacionar-se amb diferents homes amb efectes frustrants. Però, a la vegada que Binoche encarna la dissortada Isabelle, podem intuir que Denis aporta un retrat de la mateixa actriu com si fes evident que la construcción d'un personatge es barreja amb la personalitat de qui l'interpreta. Potser també els personatges es construeixen a partir de les característiques dramàtiques dels seus intèrprets.  s aix  que tant Binoche com Isabelle pinten i ballen, però, a més, Isabelle sembla adequar-se a les capacitats interpretatives de Binoche, a allò que fa que la valorem com a actriu, com ara la seva capacitat per expressar el dolor, l'angoixa, la fragilitat. Tanmateix, definint el registre desconcertant del film que

a vegades l'acosta a una comèdia inesperada i feliçment estranya, el dolor s'expressa amb una certa ironia i, per tant, s'observa amb distanciament.  s com si, a la vegada que aprofita els seus recursos com actriu, Denis alliberés Binoche del patetisme. Aquesta ambigüitat del registre fa que, com pràcticament tots els humans a la recerca de l'amor, Isabelle pugui ser tan commovedora com estar a frec d'un ridícul que potser encara la fa més estimable perquè no ens ali .  s una q esti n de punt vista que fa que, tot i el distanciament, no ens la puguem mirar per sobre, sinó com si també ens miréssim a nosaltres mateixos amb ironia. Fins a cert punt aquest procés de distanciament, sense perdre el respecte cap a les desventures i les frustracions amoroses, té a veure amb el que Claire Denis ha mantingut en relación amb el text del qual es diu que és el referent del film: el c lebre assaig *Fragments d'un discurs amorós*, de Roland Barthes. Un text, de fet, impossible d'adaptar d'una manera convencional i que, segons ha reconegut la cineasta, va ser un punt de partida per trobar una inspiración que, tot i el distanciament, pot rastrejar-se en l'estat ansiós de la protagonista considerant que, per Barthes, l' nsia, amb les seves angoixes, és una de les característiques del subjecte amorós. Els successius encontres d'Isabelle amb diversos homes, a vegades en llargues seq ncies amb girs que no deixen de sorprendre, i algunes dones arriben al seu moment culminant en la seq ncia final en què, a banda del joc de la seducción, es troba amb una mena de «gur » vident. Amb uns diàlegs espaterrants, la seq ncia  s formidable amb el valor afegit de la trobada de Binoche amb un actor immens. Fins aleshores s'ha creuat amb diversos actors i actrius (la gran Valeria Bruni Tedeschi, Xavier Beauvois, Josiane Balasko, Bruno Podalyd s, Alex Descas) rellevants, però al final es troba amb un «monstre» del cine franc s: Gerard D pardieu. Aquesta trobada sense precedent, pel fet mateix que els dos actors mai havien coincidit abans, aporta un duel c mplice fascinant que es veu amb admiración i joiosa incredulitat.

Imma Merino
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona